

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 2To/76/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814010010  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5814010010.7

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. októbra 2014 v Žiline, o odvolaní prokurátora a obžalovaných R. M., U. I., F. M. a U. M. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/8/2014 zo dňa 24.6.2014, takto

### rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/8/2014 zo dňa 24.6.2014 v časti týkajúcej sa obžalovaných R. M., U. I., F. M. a U. M..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaných

1./ R. M., nar. X.XX.XXXX v Z., trvale bytom O.. Ul. O. Y. č. XXX, okr. Z., t.č. v Ústave na výkon väzby,

2./ U. I., nar. X.X.XXXX v Y. M., trvale bytom U. O., t.č. v Ústave na výkon väzby Žilina,

3./ F. M., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom K., Ul. M. I. č. XXXX, okr. O., t.č. v Ústave na výkon väzby,

4./ U. M., nar. X.X.XXXX v Z., trvale bytom O., Ul. F. č. XXX/XX, okr. O.,

u z n á v a z a v i n n ý c h , ž e :

obžalovaní R. M., U. I., F. M. a U. M. od presne nezistenej doby roku 2012, najmenej od mesiaca jún 2012 až do 10.5.2013, po tom, ako doposiaľ nestotožnené osoby neoprávnene doviezli, z rôznych zdrojov omamné látky a psychotropné látky - THC (marihuanu), ktorá patrí do I. skupiny omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, tieto následne prechovávali u seba, pričom obžalovaný R. M. po ich zadovážení tieto následne ukrýval a prechovával na rôznych miestach, v takzvaných mŕtvych schránkach v prírode, v okolí Oravskej priehrady, taktiež na hauseboate zn. VEGA, ev.č.: SK-0-40272 pri Hoteli Šport na Oravskej priehrade, u seba i v mieste bydliska, pričom za účelom ich predaja a distribúcie sa uvedené osoby kontaktovali prostredníctvom mobilných telefónov, kedy si dohodli množstvo drogy, cenu a miesto odovzdania, následne sa prevažne stretávali na odľahlých miestach teritória Oravy, s tým, že

obžalovaný R. M. tieto drogy predával viacerým dealerom, ako aj viacerým koncovým konzumentom, najmä obžalovaným U. I., F. M., U. M. a dňa 10.5.2013 si od obžalovaného R. M. marihuanu o celkovej hmotnosti 38,98 g zadovážil aj právoplatne odsúdený U. B., ktoré množstvo prechovával v osobnom motorovom vozidle Mercedes Benz,

obžalovaný U. I. zadovážené zakázané látky prechovával v mieste svojho bydliska a priestoroch k nim prináležiacim a postupne tieto distribuoval a predával viacerým koncovým užívateľom, najmä U. X., R. M., Y. X., Róbertovi B., R. P. a G. X..

obžalovaná F. M. zadováženú marihuanu od obžalovaného M. prechovávala v mieste svojho bydliska a túto následne predávala rôznym koncovým užívateľom, minimálne osobám G. L. a U. V., neskôr si našla aj ďalšie zdroje pre získanie marihuany, od ktorých drogu zadovážovala a potom predávala, obžalovaný U. M. zadováženú marihuanu od obžalovaného M. prechovával v Podbieli v priestoroch rodinného domu č.XXX o hmotnosti 0,57 g, v motorových vozidlách HONDA Civic, ev.č.: TS-996AV o hmotnosti 0,58 g a SUZUKI Vitara, ev.č.: TS-193AP o hmotnosti 44,72 g, a aj právoplatne odsúdený U. B., ktorý si dňa 10.5.2013 od R. M. zabezpečil marihuanu o celkovej hmotnosti 38,98 g, ktorú od neho prevzal na hausboate pri Hoteli Šport na Oravskej priehrade a na čas prevozu, ju prechovával vo svojom motorovom vozidle MERCEDES BENZ ev.č.: NO-668BM, ktorá bola toho istého dňa v jeho vozidle aj zaistená políciou, a takto konali až do 10.05.2013 kedy boli políciou vykonané, osobné prehliadky, domové prehliadky a prehliadky iných priestorov a pozemkov, pri výkone ktorých boli zaistené:

v rámci výkonu osobnej prehliadky obž. R. M.,

igelitový sáčok s patentovým zatváraním s obsahom zelenej rastliny - sušiny s hmotnosťou 9,99 g, obsahujúci látku kanabinoidného typu -tetrahydrokanabinol (THC) a iné, pričom zastúpenie celkového dostupného THC je 15,1% hmotn., ktorý zodpovedá 20 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je 100 €,

váha zn. TRITON s čiastočkami zelenej sušenej rastliny, ktorej skúmaním bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN),

počas prehliadky osobného motorového vozidla MERCEDES BENZ, ev.č.: NO-668BM, majiteľom ktorého je právoplatne odsúdený U. B.

čierny igelit s obsahom zelenej rastlinnej sušiny s hmotnosťou 29,62 g, obsahujúci látku kanabinoidného typu -tetrahydrokanabinol (THC) a iné, pričom zastúpenie THC je 17,9 % hmotn., obsahujúci 5 302 mg čistého THC, a plastová rúra tehlovej farby s obsahom zelenej rastlinnej sušiny o hmotnosti 9,36 g, obsahujúci látku kanabinoidného typu -tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 13,1 % hmotn., obsahujúca 1 226 mg čistého THC, čo zodpovedá 78 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je 390 €,

obal čiernej farby s digitálnou váhou zn. DIGITAL SCALE čierno-striebornej farby, ktorej skúmaním bola zistená prítomnosť látky metamfetamínu,

počas výkonu domovej prehliadky v obytnej lodi hauseboat zn. VEGA, ev.č.: SK-0-40272 na Oravskej priehrade pri hoteli Šport

plastová rúra sivej farby, ktorej analýzou bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN),

počas výkonu domovej prehliadky v rodinnom dome v Podbieli č. 404, u obž. U. M. boli zaistené

plastové vrečko s obsahom sušiny zelenej látky o hmotnosti 0,57 g, obsahujúcej látku kanabinoidného typu -tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 2,7% hmotn., obsahujúci 15 mg čistého THC, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke, ktorej hodnota je 10 €,

počas prehliadky osobného motorového vozidla HONDA Civic, ev.č.: TS-996AV, ktorého majiteľom je obž. U. M.,

2 šišky spoločne s igelitovým sáčkom o hmotnosti 0,58 g, obsahujúce látku kanabinoidného typu -tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 10,6 % hmotn., obsahujúce 2 mg čistého THC, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke, ktorej hodnota je 10 €,

počas prehliadky osobného motorového vozidla SUZUKI Vitara, ev.č.: TS-193AP, ktorého majiteľom je obž. U. M.,

plastová nádoba vyrobená z potrubia oranžovej farby s obsahom sušenej zelenej rastlinnej hmoty o hmotnosti 33,58 g v predložennom stave, po dosušení hmotnosti 30,29 g, obsahujúce látku kanabinoidného typu -tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 14,8 % hmotn., obsahujúci

4 483 mg čistého THC, čo zodpovedá 60 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je v 600 €, plastová rúra, uzatvorená plastovou zátkou z obidvoch strán, šedej farby, v ktorej sa nachádzali, mikroténové vrečko modrej farby, 2 prázdne polyetylénové vrecká s rýchchlouzáverom, PE vrečko s rýchchlouzáverom rozmerov cca 10 x 17 cm so zvyškami suchého rastlinného materiálu o hmotnosti 4,94 g, obsahujúce látky kanabinoidného typu -tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 5,5 % hmotn., obsahujúce 272 mg čistého THC, čo zodpovedá 10 obvykle jednorazovým dávkam a PE vrečko s rýchchlouzáverom rozmerov cca 6 x 9 cm so zvyškami suchého rastlinného materiálu o hmotnosti 8,78 g, obsahujúceho látku kanabinoidného typu -tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 9,1 % hmotn., obsahujúce 799 mg čistého THC, čo zodpovedá 17 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je spolu oboch vzoriek 270 €, 3 PVC rúry uzatvorená plastovou zátkou z obidvoch strán, ktorých analýzou bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN),

počas domovej prehliadky v O. na ul. M. č. XXX/XX-X, v byte u obž. U. I.,

drobné kúsky zelenej sušiny, analýzou ktorých bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN) ,

kanalizačná rúra upravená na nádobu, ktorej analýzou bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN), sušina rastliny o hmotnosti 0,17 g v poskladanom papieri, ktorej analýzou bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu -tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 17,0% hmotn., obsahujúca 29 mg čistého THC, čo nezodpovedá ani jednej obvykle jednorazovej dávke,

počas domovej prehliadky v O. na ul. V. č. XXX/XX-XX, bytu č. X u obž. I. I., konanie proti ktorému bolo vylúčené zo spoločného konania,

sušená rastlinná zmes v plastovom sáčku o hmotnosti 0,22 g, obsahujúca látky kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 8,6 % hmotn., obsahujúca 19 mg čistého THC, čo nezodpovedá ani jednej obvykle jednorazovej dávke,

počas domovej prehliadky v rodinnom dome v O. na ul. I. č. XXX/X, ktorý užíval obž. I. I., konanie proti ktorému bolo vylúčené zo spoločného konania,

rastlinná drť o hmotnosti 23,09 g, obsahujúca látky kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 16,5 % hmotn., obsahujúca 3 810 mg čistého THC, čo zodpovedá 46 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je 460 €,

počas prehliadky osobného motorového vozidla zn. VOLVO XC90, ev.č.: NO-686BI, ktorého majiteľom je firma INDRUX s.r.o., ktorej konateľom je obž. I. I., konanie proti ktorému bolo vylúčené zo spoločného konania,

3 plastové vrecúška s rastlinnou sušinou o hmotnosti 2,27 g, obsahujúcej látky kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 11,8 % hmotn., obsahujúca 268 mg čistého THC, čo zodpovedá 4 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je 40 €,

počas domovej prehliadky v rodinnom dome v K. na ul. M. I. č. XXX u obž. F. M.

4 ks kovové diely fajka, 2 uzatvárateľné sáčky, obal z umelej hmoty kruhového tvaru, modrá dóza s bielym vrchnákom s obsahom hliníkovej prepichnutej fólie s popolom a PET fľaša zelenej farby, analýzou ktorých bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN) a kanabichromén (CBC),uzatvárateľný obal striebornej farby s červenými koncami v tvare trubičky a injekčná striekačka so zeleným piestom o objeme 20 ml, ktorých analýzou bola zistená prítomnosť stôp látky metamfetamín,3 rastliny, analýzou ktorých bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, ktoré sú charakteristickými obsahovými látkami rastlín rodu Cannabis (konopa),

t e d a

obžalovaný R. M.

neoprávnene predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

obžalovaný U. I.

neoprávnene predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

obžalovaná F. M.

neoprávnene predala, zadovážila a prechovávala po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku,

obžalovaný U. M.

neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný R. M.

pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom § 138 písm. j) Tr. zák.,

obžalovaný U. I.

pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom § 138 písm. j) Tr. zák.,

obžalovaná F. M.

pokračovací zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák.,

obžalovaný U. M.

pokračovací zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák.,

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

obžalovaný R. M.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému u k l a d á ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. obžalovaný bude p o v i n n ý po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jedenkrát v kalendárnom mesiaci osobne sa hlásiť u probačného a mediáčného úradníka v mieste svojho pobytu.

obžalovaný U. I.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. d) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému u k l a d á ochranný dohľad na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. obžalovaný bude p o v i n ý po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jedenkrát v kalendárnom mesiaci osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho pobytu.

obžalovaná F. M.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. obžalovanej u k l a d á ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

obžalovaný U. M.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 4,5 (štyri a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného U. M. z a m i e t a .

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní R. M., U. I. a F. M. uznaní vinnými z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., obžalovaní R. M. a U. I. s použitím § 138 písm. b), j) Tr. zák., obžalovaná F. M. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák. a obžalovaní I. I., U. M., U. B. z pokračovacieho zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Za toto konanie bol obžalovanému R. M. uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov s tým, že podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad vo výmere 18 mesiacov s určením povinnosti jedenkrát v kalendárnom mesiaci sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho bydliska. Obžalovanému U. I. bol uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov s tým, že podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol mu uložený ochranný dohľad vo výmere 18 mesiacov s určením povinnosti jedenkrát v kalendárnom mesiaci sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho bydliska. Obžalovanej F. M. bol uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov s tým, že podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon tohto trestu bola zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. jej bol

uložený ochranný dohľad vo výmere 18 mesiacov s určením povinnosti jedenkrát v kalendárnom mesiaci osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste bydliska. Tiež podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bolo jej uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Obžalovanému I. I. bol uložený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 roky s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovanému U. M. bol uložený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovanému U. B. bol podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon mu bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienčne odložený s určením probačného dohľadu nad jeho správaním počas skúšobnej doby určenej podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. na 4 roky. Okrem toho podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. mu boli uložené obmedzenia a tiež uložená povinnosť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Výrok o vine a treste týkajúci sa obžalovaného U. B. sa stal právoplatný.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní R. M., U. I., F. M., I. I. a U. M.. Odvolanie podal i prokurátor, a to proti výroku o vine a treste v neprospech obžalovaných I. I. a U. M., a tiež pre chýbajúci výrok o ochrannom opatrení u obžalovaného I. I..

Konanie proti obžalovanému I. I. bolo z dôvodu jeho neprítomnosti na verejnom zasadnutí postupom podľa § 21 ods. 1 Tr. por. vylúčené zo spoločného konania.

Obžalovaný R. M. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že sa nestotožňuje so skutkovým ako i s právnym kvalifikovaním jeho trestnej činnosti, pretože nebolo jednoznačne preukázané, že sa skutok stal tak, ako je uvedené v obžalobe. Obžaloba mu kládla za vinu, že v dobe najmenej od 14.3.2012 predával, prechovával a bol konzumentom marihuany. Okresný súd v rozsudku upravil toto obdobie tak, že uviedol čas od presne nezistenej doby najmenej od mesiaca jún 2012. Podľa odvolateľa rozsudok trpí viacerými vadami. Nestotožňuje sa so záverom, že bol usvedčovaný celou radou priamych a nepriamych dôkazov. Namietal použitie § 138 písm. b) Tr. zák., pretože v štádiu celého prípravného konania nebolo dokázané, že páchal drogovú trestnú činnosť po dlhší čas. Dĺžka páchania drogovkej trestnej činnosti, ktorú súd u neho prejedukoval na presne nezistenú dobu od roku 2012 nezodpovedá závažnejšiemu spôsobu páchania trestnej činnosti po dlhší čas v zmysle ustanovenia § 138 písm. b) Tr. zák. Skutok, ktorého sa mal dopustiť nemá naplnené všetky objektívne a subjektívne znaky trestného činu, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Pri telefonických rozhovoroch ani raz nebola zmienka o marihuane, prípadne ďalších slangových výrazoch označujúcich marihuanu. Pri týchto telefonických hovoroch išlo o bežnú komunikáciu medzi mladými ľuďmi, navyše aktívnymi športovcami, ktorí na zvýšenie svojej fyzickej kondície používali anaboliká, tzv. sypačky. Nakoľko sa domnievali, že predaj takýchto látok je zakázaný, mohli vo svojej komunikácii použiť slovník, pod ktorým skrývali názvy jednotlivých anabolických látok. Podľa obžalovaného z doposiaľ vykonaného dokazovania nevyplýva ani jeden priamy dôkaz, že by marihuanu predával. Nebol produkovaný ani jeden dôkaz o existencii mŕtvych schránok. Pokiaľ ide o množstvo marihuany, ktorá bola u neho zaistená pri osobnej prehliadke, poukázal na tú skutočnosť, že užívatelia si marihuanu nekupujú ako rožky, t.j. každý deň, ale pokiaľ majú možnosť, vzhľadom na obmedzený prístup k droge, zakúpia si väčšie množstvo s tým, že sa predzásobia. Takéto jeho konanie by mohlo byť maximálne posudzované a právne kvalifikované len v zmysle ustanovenia § 171 ods. 2 Tr. zák. Je užívatelom drogy, pokiaľ by bol dílerom, prejavilo by sa to aj na jeho majetkových pomeroch. Opakovane poukázal na nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 138 písm. b) Tr. zák. a v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23To/121/2009. Záver vyslovený v tomto rozsudku je možné podporiť i rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 2Tdo/32/2011. Podľa odvolateľa svedkovia, ktorí boli v konaní pred okresným súdom vypočutí, až na jedného z nich, neboli schopní označiť presný čas, po ktorý páchal trestnú činnosť. Výpovede spoluobžalovaných U. I. a U. B. sú účelové a pôsobia ako výpovede tzv. „kajúcnikov“ aj z dôvodov obmedzenia trestného stíhania proti sebe, prípadne zo zisťujúcich dôvodov alebo z pomsty. K týmto výpovediam by súd prihliadať nemal, nakoľko pôsobia zmätočne a nedôveryhodne. Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania namietal i použitie ustanovenia § 138 písm. j) Tr. zák. Dôkazná situácia v jeho prípade nepotvrdila skutočnosť, že by páchal uvedenú trestnú činnosť na viacerých osobách. Neexistuje žiadna okolnosť, ktorá by takéto jeho konanie preukazovala. Sám užívanie drogy nepopiera, avšak tvrdenie prokurátora, že drogy predával je v príkrom rozpore s vykonaným dokazovaním. Pokiaľ

niektorí svedkovia uvádzajú, že s nim fajčili marihuanu, takéto konanie nemôže byť kvalifikované ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. Podľa odvolateľa rozhodnutie Okresného súdu Námestovo je založené na abstraktných domnienkach, ktoré nemôžu byť základom pre rozhodnutie vo veci samej. V odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu chýbajú relevantné dôvody na kvalifikáciu skutku v zmysle ustanovenia § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. Podľa odvolateľa pri vykonávaní domovej prehliadky v obytnej lodi houseboat pri Oravskej priehrade boli porušené procesné ustanovenia, pretože tam nebol prítomný vlastník obytnej lode a táto prehliadka bola vykonaná bez jeho súhlasu. Podľa obžalovaného napadnuté rozhodnutie trpí vadou predčasnosti a neúplnosti právnych záverov. Nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj na rozhodnutia Ústavného súdu SR. V závere uviedol, že ani v jednom štádiu trestného konania neboli naplnené predpoklady pre páchanie trestnej činnosti po dlhší čas a na viacerých osobách. Tiež uviedol, že v roku 2013 bola novelou Trestného zákona zmenená, resp. znížená trestná sadzba pri drogových trestných činoch, a to preto, aby neboli neprimerane tvrdo trestaní užívatelia drogy. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec súdu prvého stupňa vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že ho uzná za vinného podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. a uloží mu trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby tohto zákonného ustanovenia, prípadne uloží mu ďalšie povinnosti a obmedzenia, ktoré môžu viesť k jeho účinnej náprave.

Obžalovaný U. I. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že na hlavnom pojednávaní dňa 11.3.2014 mu nebolo umožnené vypovedať. Predsedníčka senátu mu nedovolila prečítať výpoveď, ktorú si písomne pripravil. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 258 Tr. por. a tiež na § 122 ods. 2 a 3 Tr. por. ktoré ustanovenia boli postupom predsedníčky senátu porušené. Jeho právo na obhajobu bolo porušené i tým, že na hlavnom pojednávaní dňa 19.6.2014 bola prečítaná výpoveď svedka R. P., a to i napriek tomu, že navrhol výsluch tohto svedka a nesúhlasil s prečítaním jeho výpovede z prípravného konania, a to z toho dôvodu, že tento svedok v prípravnom konaní nebol vypočutý v súlade so zásadou kontradiktórnosti. Osobne nebol účastný tohto výsluchu, ale iba jeho obhajca. Nebola mu daná možnosť, aby vyslúchal svedka proti sebe a aby mal možnosť účasti pri tomto výsluchu. Namietal tiež, že nebol akceptovaný jeho návrh nariadiť znalecké dokazovanie ohľadom vyšetrenia duševného stavu svedka U. X.. Výpoveď tohto svedka je dôležitá pre rozhodnutie vo veci. Ďalej argumentoval tým, že odposluchy boli vykonávané podľa ustanovení Trestného poriadku, avšak v spojení s § 58 ods. 5 až ods. 7 a § 63 ods. 6 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách. Práve účinnosť citovaných ustanovení zákona č. 351/2011 Z.z. bola uznesením PL. ÚS 10/2014 na neverejnom zasadnutí pléna Ústavného súdu 23.4.2014 pozastavená. Obžalovaný uviedol, že výroky rozsudku považuje za nespravodlivé a v rozpore so základnými zásadami trestného práva, nakoľko je toho názoru, že okresný súd pri rozhodovaní o vine a treste rozhodol predčasne, nesprávne a nespravodlivo, nakoľko jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Z trestnej činnosti, v takom rozsahu v akom bola podaná obžaloba, sa necíti byť vinným. Nikdy nepoprel, že nakupoval marihuanu. Tieto drogy bral pre svoju potrebu. K zaisteným stopám okrem iného uviedol, že tie, ktoré sa našli v neuzamknutej pivnici, nevie ako sa do pivnice dostali. Chodievali tam aj tretie osoby. Poukázal na znalecké a odborné posudky. Chemický rozbor zaistených stôp potvrdil, že u týchto nebola zistená prítomnosť omamných látok, resp. boli bez schopnosti ovplyvniť psychomotoriku užívateľa. Daktyloskopické skúmanie potvrdilo, že so žiadnou zo zaistených stôp neprišiel do kontaktu, teda so žiadnou z nich nedisponoval. Rozbor DNA profilu nedokazoval, že so stopou č. 3/3 disponoval. Taktiež stery z rúk nedokázali ani pri jednej stope, že by s nimi prišiel do kontaktu. Posudok z oblasti toxikológie potvrdil, že je užívateľom marihuany (nijakej inej drogy) od svojich 13-tich rokov, pričom jeho závislosť na užívaní tejto drogy nebola znalcom ani potvrdená, ani vyvrátená a z toho dôvodu nebolo možné určiť stupeň závislosti. Posúdenie tejto skutočnosti však okresný súd opomenul pri hodnotení kvalifikačného znaku podľa § 138 písm. b) Tr. zák. ako to urobil pri obžalovanej M.. Podľa odvolateľa na základe vykonaného dokazovania nebolo preukázané naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty prejednávaneho trestného činu, teda obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. Závažnejší spôsobom konania, a to „po dlhší čas“ predmetný rozsudok dôvodí tým, že skutok mal páchať od presne nezistenej doby, najmenej od mesiaca jún 2012. Podľa uznesenia o vznesení obvinenia skutok mal páchať od augusta 2012 do 10.5.2013 a obžaloba už tvrdila, že skutok mal páchať už od roku 2011. Keďže neexistuje žiadny priamy ani nepriamy dôkaz, doba páchania trestného činu je sporná. Výpovede svedkov, ktorí si nepamätajú kedy mali vykonať údajnú kúpu marihuany po prvýkrát, nie sú podporené inými dôkazmi. Rovnako nebolo preukázané naplnenie kvalifikovanej

skutkovej podstaty tým, že by skutok mal spáchať aj na viacerých osobách. V tomto prípade sa jedná o užívateľov, ktorí predstavujú sekundárny objekt tohto trestného činu, pretože je chránené ich zdravie a život, keďže aplikácia omamných látok ich môže ohroziť. Z toho dôvodu je dôležité zohľadňovať aj samotnú závažnosť a nebezpečnosť trestného činu, a to na základe tej skutočnosti, že ide o marihuanu. Táto látka má iné účinky a následky ako tzv. tvrdé drogy - teda pervitín, heroín atď. Poukázal na rozpornú výpoveď svedka U. X., ktorý v prípravnom konaní uviedol v jednej výpovedi tri rôzne obdobia kedy mal kupovať marihuanu. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že si už nepamätá kedy mal kupovať marihuanu a má výpadky pamäte. Ďalej uviedol, že nebol až taký veľký konzument marihuany, ale túto kupoval len od obžalovaného I.. Takýto svedok nemôže byť vierohodný. Výpoveď svedkyne R. M. a Y. X. je nejasná, nelogická, nezrozumiteľná, nepresvedčivá, neverohodná a zároveň je inými dôkazmi spochybniteľná a jasne vyvrátená. Takáto výpoveď nemôže byť vierohodná a je zrejme, že je tendenčná v snahe ochrániť a ospravedlniť seba. Svedok E. B. odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať a jeho výpoveď z prípravného konania nedokazuje nič. Svedok G. X. nevedel určiť a nepamätal si obdobie kedy mal údajne kupovať drogu od neho a aj samotné množstvá uvádzal vo výpovedi na hlavnom pojednávaní rozdielne v porovnaní s výpoveďou z prípravného konania. Odvolateľ ďalej uviedol, že predmetný trestný čin podľa § 172 Tr. zák. sa aplikuje, ako to uvádza Burda a kolektív (2011, strana 262), aj na konzumentov omamných látok, ktorí sa so zakázanou látkou delia s ostatnými osobami, aj keď majú túto látku iba v množstve podľa § 171 Tr. zák., pretože potom nejde o prechovávanie tejto látky pre ich osobnú spotrebu, ale ich vlastne zoženú pre inú osobu, teda napĺňajú znaky prejednávaného trestného činu. V takomto prípade nemôže teda ísť o sekundárny objekt tohto trestného činu, čiže o osoby chránené Trestným zákonom. Teda, takéto osoby (M., X., B., X., P. a ďalší) nemôžu napĺňať kvalifikačný znak podľa § 138 písm. j) Tr. zák., a to „na viacerých osobách“. Takíto svedkovia sú rovnako trestne zodpovední za „dilerstvo“ ako je aj on v tejto veci. Podľa odvolateľa z dôvodov, ktoré konkretizoval nebolo preukázané naplnenie kvalifikačných znakov konania v zmysle odseku 2 písm. c) § 172 Tr. zák., nebola vyvrátená jeho obhajoba, a preto by bolo možné jeho konanie kvalifikovať v zmysle § 172 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný sa vyjadril i k uloženému trestu. Trest, ktorý mu bol uložený napadnutým rozsudkom považuje za nespravodlivý, neprimerane prísny a uložený na podklade nesprávne zisteného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Už pred okresným súdom navrhol pri výmere trestu zohľadniť aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d) Tr. zák., teda vek blízky mladistvému. Trestný zákon jednoznačne definuje pojem osoba vo veku blízkom veku mladistvých, keď výslovne konštatuje, že ide o osobu, ktorá dovŕšila 18-ty rok svojho veku a neprekročila 21 rokov svojho veku. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti konkrétnej osobe teda nezávisí od úvahy súdu, ale táto kategória páchatel'ov je jednoznačne definovaná. Podľa odvolateľa túto poľahčujúcu okolnosť je nutné zo zákona priznať. Tiež navrhol, aby súd podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadal. Uviedol, že škodu, ktorú spôsobil trestným činom riadne nahradil. Zdôraznil, že pred vzatím do väzby pracoval v Bratislave, kde mal aj prechodný pobyt a predtým od 4.8.2011 do 30.4.2012 pracoval v Španielsku, kde žije aj jeho matka a kde sa chce vrátiť a viesť riadny život. V závere citoval nález Ústavného súdu, sp.zn. IV. ÚS 49/06 zo dňa 14.9.2006 a tiež nález Ústavného súdu, sp.zn. III. ÚS 339/08 z 25.11.2008. Podľa odvolateľa je zrejme, že predmetný skutok nie je trestným činom podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazaním na znenie § 138 písm. b) a j) Tr. zák. (nanajvýš len podľa § 172 ods. 1 Tr. zák.). Konanie predchádzajúce podaniu obžaloby, samotná obžaloba a konanie pred súdom trpí závažnými procesnými vadami odôvodňujúcimi podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a to najmä pre porušenie práva na obhajobu. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní veci zrušil napadnutý rozsudok a jeho spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaná F. M. prostredníctvom obhajcu uviedla, že nikdy nepopierala skutočnosť, že bola užívateľkou omamných a psychotropných látok. Tieto si však zabezpečovala výhradne len pre svoju potrebu. Nestotožnila sa s konštatovaním prvostupňového súdu, že toto jej tvrdenie bolo vyvrátené zaistenými vecnými stopami a tiež výpoveďami svedkov U. V., G. L., U. U. a L. X., v kontexte s vykonaným záznamom telekomunikačnej prevádzky. Vecné stopy, ktoré sú uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku nijakým spôsobom nedokazujú jej vinu. Nanajvýš preukazujú, že používala omamné a psychotropné látky, ale len pre svoju potrebu. Na rozdiel od ostatných obžalovaných pri domovej prehliadke neboli u nej nájdené žiadne omamné a psychotropné látky, a ani iné dôkazy či veci, ktoré by mali dokazovať jej trestnú činnosť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku prvostupňového súdu. Ak by mala skutočne predávať omamné a psychotropné látky, potom by sa našli dôkazy, ktoré by akýmkoľvek spôsobom nasvedčovali distribúcii drog. Podľa obžalovanej prvostupňový súd nevyhodnocoval dôkazy individuálne k jednotlivým obžalovaným, ale v sumáre ich uplatňoval na všetkých obžalovaných, pričom do tejto skupiny násilne implementoval aj ju. Záver prvostupňového

súdu ohľadne svedkov, ktorí ju majú, či už priamo alebo nepriamo usvedčovať z účasti na skutku, je nesprávny. Súd sa vôbec nezaoberal tým ako títo svedkovia vypovedali na hlavnom pojednávaní a pod prísahou. Bez akéhokoľvek relevantného dôvodu si vytvoril názor, že v konaní pred súdom pozmenili svoje výpovede v úmysle jej neuškodiť, pretože je medzi nimi priateľský vzťah. Uvedené vyvracia výpoveď svedka G. Janduru, ktorý ju ani len nepozná a nedokázal by ju opoznať ani na fotografii. Podľa obžalovanej ide o nevierohodných svedkov, ktorí na rovnakú otázku v inom časovom slede odpovedajú rozdielne. Poukázala na výpoveď svedka U. V. ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 1.3.2014 uviedol, že nikdy od nej žiadnu marihuanu nekupoval. Nemal vedomosť o tom, že by distribuovala marihuanu alebo že by bola jej užívateľkou. Tento svedok je aktívnym užívateľom aj tvrdých omamných a psychotropných látok, a tiež je aktívnym požívateľom alkoholických nápojov. Skutočnosti si ani dobre nepamätá, nakoľko ako sám uviedol, keď si vypije má chuť dať si drogy. Prvostupňový súd v rozsudku uviedol, že svedok nevedel logickým spôsobom vysvetliť rozpor vo výpovediach. Ako by aj mohol tento svedok vysvetľovať rozpory vo výpovediach, keď sám nevie o čom rozpráva. Tiež uviedol, že cena, ktorú spomenul je cena, ktorú pozná bežne z televízie. Výpoveďou tohto svedka nebolo nad všetky pochybnosti preukázané, že by mal od nej kúpiť drogy. Vo výpovedi tohto svedka je množstvo nejasností. Ide o absolútne nedôveryhodného svedka. V rámci obhajoby opakovane navrhla, aby znalec z odboru psychológie a psychiatrie vypracoval na svedka znalecký posudok. Svedok G. L. uviedol, že z obžalovaných pozná iba U. M.. Ostatných nepozná ani z videnia. I keď vo výpovedi z prípravného konania je uvedené iné, na hlavnom pojednávaní uviedol, že od nej nikdy drogu nekupoval. Vo výpovedi tohto svedka je celý rad nejasností a tak táto výpoveď nemôže byť považovaná za dôkaz ju usvedčujúci. Navyše svedok v čase, keď vypovedal na polícii bol aktívnym užívateľom marihuany a tak nie je vylúčené, že práve pri výsluchu bol pod vplyvom omamných a psychotropných látok. I pri tomto svedkovi navrhovala, aby znalec vypracoval znalecký posudok na dôveryhodnosť tohto svedka. Svedok L. X. je aktívnym užívateľom drog. Jeho výpoveď nemožno brať do úvahy, pretože už pri výpovedi v prípravnom konaní bol pod vplyvom omamných a psychotropných látok, z dôvodu ktorého bolo nutné jeho výsluch opakovať. Takýto svedok ju nemôže z účasti na trestnej činnosti usvedčovať. Podľa odvolateľky súd nemôže svojvoľne a bez akéhokoľvek relevantného dôvodu rozhodovať o tom, ktorú výpoveď považuje za pravdivú a ktorú za tendenčnú. Výpoveď svedka U. U. je úplne bezvýznamná, nakoľko nič nedosvedčuje. Odvolací súd by sa mal zaoberať tým, že svedkovia, ktorí ju usvedčujú, sú sami závislí na omamných a psychotropných látkach ovplyvňujúcich ľudskú psychiku. Niektorí svedkovia vykazovali požitie omamných látok aj pri samotných výpovediach, čo neuniklo orgánom činným v trestnom konaní. Z výpovede takýchto svedkov nevyplývajú žiadne priame dôkazné tvrdenia, ktoré by odôvodňovali záver, že spáchala trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. j) Tr. zák. Obžalovaná prostredníctvom obhajcu uviedla, že sa nestotožňuje ani so záverom prvostupňového súdu, podľa ktorého ďalším z dôkazov preukazujúcich jej vinu sú prepisy telekomunikačnej prevádzky. V jej domácnosti sa pohybovalo veľa ľudí a prístup k telefónu mohol mať ktokoľvek. Nepopierala fakt, že mobilné číslo používala, avšak jej mobilný telefón mohli použiť aj iné osoby. Prvostupňový súd oprel svoje tvrdenie, že predávala a prechovávala omamné a psychotropné látky o výpovede osôb, ktoré sú nedôveryhodné, o prepisy telekomunikačnej prevádzky, ktoré sú považované za nepriamy a neurčitý dôkaz, a o vecné stopy, ktoré nijak nepreukazujú predaj či distribúciu omamných a psychotropných látok. Nestotožnila sa ani so záverom prvostupňového súdu, ktorý jej podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. V tejto súvislosti sa mal súd zaoberať faktom, že bola vyše 12 mesiacov vo väzbe, ktorá je ďaleko účinnejšia (nedostupnosť drog) ako akékoľvek ústavné či ambulantné liečenie. Závislosti sa zbavila bez akejkoľvek lekárskej pomoci a je pripravená viesť riadny život. Z tohto dôvodu považovala za zbytočné ukladať jej ochranné protitoxikomanické liečenie. Väzba jej v tomto prípade pomohla k tomu, aby sa z drogovej závislosti vyliečila, a v súčasnej dobe už nepociťuje žiadne abstinénčné príznaky. Tiež namietala právnu kvalifikáciu skutku, pretože od samého začiatku konania, ktoré je vedené proti nej, nebola splnená podmienka na použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu. Ani v prípravnom konaní, ani na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, že by sa skutku dopustila na viacerých osobách. Poukázala na ustanovenie § 46 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda, lebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Podľa odvolateľky v trestnom stíhaní v drogových veciach osoby drogy kupujúce nevystupujú v procesnom postavení poškodených, ale v procesnom postavení svedkov, a preto nie je dôvod kupujúcich považovať automaticky za poškodených, teda osoba, ktorá si drogu kupuje nie je samotnou kúpou drogy osobou poškodenou. Na podporu svojich tvrdení dala do pozornosti odvolaciemu súdu rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3Tdo/75/2012. Z tohto vyplýva, že na naplnenie znakov trestného činu spáchaného závažnejším spôsobom konania s naplnením kvalifikačného znaku na viacerých osobách by musel byť

predmetom útoku človek. V danej veci tomu tak nie je. Obžalovaná v odvolaní namietala aj uložený trest. Vytykala prvostupňovému súdu, že sa nezaoberal otázkou mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 a nasl. Tr. zák. Neprimerane prísne uložený trest sa javí ako istá forma odplaty. Prvostupňový súd pri ukladaní trestu nevzal do úvahy jednotlivé okolnosti prípadu, za ktoré považuje najmä prostredie, v ktorom žila - rozvedené manželstvo, socializácia osobnosti, bez otca, jej mladý vek, ako i to, že doposiaľ nikdy nebola odsúdená za úmyselný trestný čin, nebola vo výkone trestu odňatia slobody a väzbu vykonáva v súlade s ústavným poriadkom. Okresný súd pri ukladaní trestu nepostupoval v súlade s ustanovením § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. Neprihliadal najmä na skutočnosť, že je závislá od užívania omamných látok, konkrétne marihuany, čo by v konečnom dôsledku nemalo byť považované za usvedčujúci dôkaz proti nej. Podľa nej použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom (spodná hranica 10 rokov) je pre ňu neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje pre ňu aj trest kratšieho trvania. Pri ukladaní trestu mal preto súd použiť tzv. mimoriadne zmierňovacie ustanovenia, a to § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. Pred súdom síce nevypovedala. Vinu však priznala, avšak nie v plnom rozsahu obžaloby a nakoniec aj svoje konanie oľutovala, keď uviedla, že prehodnotila svoje priority a veľmi ľutuje do akej situácie dostala seba aj svoju rodinu. Ani týmito skutočnosťami sa prvostupňový súd nezaoberal a neprihliadal ani na tú skutočnosť, že od začiatku s políciou spolupracovala a pri vydaní vecných stôp nekládla odpor. V závere odvolateľka uviedla, že skutkové zistenia uvedené v rozsudku sú založené na pochybnostiach, ktoré mali byť v zmysle zásady in dubio pro reo vyhodnotené v jej prospech. Okresný súd konal a rozhodol arbitrárne s úmyslom za každú cenu ju uznať vinnou zo skutku, ktorý nespáchala a exemplárne ju potrestať. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vo veci rozhodol sám tak, že ju uzná vinnou z trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. a súčasne jej uloží primeraný trest na spodnej hranici trestnej sadzby.

Krajskému súdu bolo dňa 22.9.2014 doručené podanie označené obžalovanou ako doplnenie odvolania. Obžalovaná, prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. Ivana Dlhopolca uviedla, že právne výhrady uvedené v odôvodnení odvolania zo dňa 12.8.2014 chce doplniť o ďalšie skutočnosti. Podľa odvolateľky prvostupňový súd rozhodne nezvolil optimálnu mieru represie. Uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov nepodmienečne spolu s uložením ďalších ochranných opatrení nepôsobí výchovne, ale úplne demoralizujúco. Pri osobe doposiaľ nikdy súdne netrestanej bol úplne potlačený moment prevencie ukladaného trestu, ktorý bol nahradený represiou v takej intenzite, akej použitie sa predpokladá pri najťažších daňových či majetkových trestných činoch, minimálne pri spôsobení škody veľkého rozsahu alebo napríklad pri súdení mimoriadne závažných trestných činov členov zločineckých zoskupení. Odvolateľka uviedla, že ona nespôsobila žiadnu škodu veľkého rozsahu, nikoho neokradla, na nikom sa nedopustila páchania násilia, nikomu nespôsobila ujmu na zdraví. Podľa záveru prvostupňového súdu trom osobám predala marihuanu pričom z odôvodnenia prvostupňového rozsudku vyplýva, že sa malo jednať skutočne len o minimálne množstvá. V čase zadržania bola riadne zamestnaná a je zrejme, že predaj zakázaných látok nebol zdrojom jej príjmov. Trest, ktorý jej bol uložený považuje za neprimeraný a nespravodlivý. Podľa jej názoru primeranosť trestu nie je možné odôvodniť len s poukazom na zákonom určenú trestnú sadzbu, ale aj na špecifické okolnosti prípadu a pomery páchatel'a. Opakovane namietala právnu kvalifikáciu jej konania, najmä použitie ustanovenia § 138 písm. j) Tr. zák. Z dôvodov uvedených už v predchádzajúcom jej konaní by mohlo byť právne kvalifikované len v rámci základnej skutkovej podstaty odseku 1 ustanovenia § 172 Tr. zák. Trest, ktorý jej bol uložený sa javí ako úplne neprimeraný k spôsobenému následku. Neprimeraný trest je negáciou práva. Trvajúca väzba už minimálne z časti, ak nie úplne, splnila aj účel trestu.

Obžalovaný U. M. prostredníctvom obhajcu v odvolaní uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu je nezákonné, nespravodlivé a nesprávne. Prvostupňový súd nesprávne zistil skutkový stav veci a vzal do úvahy dôkazy vykonané v rozpore s Trestným poriadkom. Následne, zistený skutkový stav nesprávne právne posúdil a náležite sa nevyvsporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Okrem toho porušil základné zásady trestného konania, najmä zásadu upravenú v ustanovení § 2 ods. 7, ods. 10, ods. 12 a ods. 19 Tr. por. a zásady pre ukladanie trestov podľa § 34 a § 51 Tr. zák. Uviedol, že podľa obžaloby prokurátora mala medzi obžalovaným M. a ním existovať dohoda týkajúca sa tzv. mŕtvej schránky, ktorá sa mala nachádzať v osobných motorových vozidlách zn. Honda Civic a Suzuki Vítara, ktorých majiteľom je on. Na základe tejto dohody mal obžalovanému M. umožniť uschovať marihuanu v týchto vozidlách. Ak si obžalovaný M. na týchto miestach uschovával marihuanu, možno z toho s určitosťou vyvodiť, že nájdená marihuana pri prehliadkach týchto vozidiel musela patriť jemu. Existenciu takejto dohody namietal, a obžaloba v konaní pred súdom nijakým spôsobom nepreukázala jej existenciu. Na rozdiel od obžaloby súd takúto dohodu nemal preukázanú

a nezahrnul ju do skutkovej vety rozsudku. Okolnosť, že obžalovaný M. si uschovával marihuanu v obidvoch uvedených autách, tzv. mŕtvych schránkach prvostupňový súd modifikoval tak, že marihuanu v týchto mŕtvych schránkach prechovával on sám. Táto modifikovaná skutková veta však nezodpovedá dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní. Súd totiž po takejto zmene bez ďalšieho automaticky ustálil, že marihuana nájdená v predmetných osobných motorových vozidlách musela patriť jemu, a nie obžalovanému M.. Neexistenciu a nepreukázanie uvedenej dohody teda súd vyhodnotil v jeho neprospech, bez toho, aby bol takýto záver prvostupňového súdu nejako podložený a logický odôvodnený. Z absencie dohody uvedenej v obžalobe teda vyvodil nesprávne logické závery. Ak na plastovej rúre boli zaistené stopy zhodné s odtlačkom jeho prsta, túto okolnosť možno vysvetliť tým, že z času na čas zo svojho auta niečo potreboval a pri hľadaní vecí prišiel aj do kontaktu s plastovou rúrou, ktorú si v tomto aute podľa obžaloby schoval obžalovaný M.. Za takejto skutkovej situácie nie sú pochybnosti o tom, že v aute nájdená marihuana patrila obžalovanému M.. Po rozsiahlom dokazovaní však neboli odstránené pochybnosti o tom, či on ako majiteľ uvedených vozidiel vedel, čo sa nachádza vo vozidlách, a čo mal podľa napadnutého rozsudku prechovávať v predmetnej plastovej rúre, s ktorou preukázateľne manipuloval obžalovaný M.. V zmysle ustálenej judikatúry sa pod pojmom „prechováva“ rozumie akýkoľvek spôsob neoprávneného držania látky, pričom páchatel' ju nemusí mať priamo u seba, ale musí ju mať vo svojej moci, v dispozícii, napríklad doma alebo v byte u kamaráta. Z uvedeného teda vyplýva, že látku prechováva osoba, ktorá si ju uloží na ktoromkoľvek mieste tak, aby ju mala k dispozícii - tak, ako si ju obžalovaný M. uchovával v mŕtvych schránkach. Za takéhoto skutkového stavu potom zaistenú marihuanu nemohol prechovávať on. Navyše nebolo preukázané, že mal vedomosť o povahe toho, čo mal, obžalovaný M. uchovávať v jeho autách. V konaní nebol produkovaný žiadny dôkaz o tom, že by mal vedomosť čo obžalovaný M. odkladal do obidvoch motorových vozidiel. Ak prvostupňový súd z takejto dôkaznej situácie vyvodil iný záver, jeho rozhodnutie je arbitrárne, zmätočné a v rozpore s vykonaným dokazovaním. Podľa odvolateľa prvostupňový súd nepostupoval v súlade s § 278 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého súd môže pri rozhodovaní prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Prvostupňový súd v rozpore s ustanovením § 168 Tr. por. vôbec neodôvodnil z akých dôkazov mal preukázané, že marihuanu prechovával v týchto vozidlách práve on. Keďže nebolo preukázané, že by marihuanu prechovával a nebolo ani preukázané, že by túto kupoval, predával, resp. s ňou obchodoval alebo sprostredkoval takúto činnosť, nemožno jeho konanie kvalifikovať ako zločin podľa § 172 Tr. zák. Podľa rozsudku okresného súdu mal marihuanu „odoberať“ od obžalovaného M.. Prokurátor však neuniesol dôkazné bremeno, pretože na hlavnom pojednávaní neboli produkované také dôkazy, ktoré by preukazovali túto skutočnosť. Okrem obžalovaného M. ho žiaden zo spoluobžalovaných, a ani žiaden zo svedkov, ktorí boli na hlavnom pojednávaní vypočutí, alebo boli prečítané ich výpovede, nepoznajú. Ani z výpovede spoluobžalovaných, ani z výpovede svedkov nebolo zistené, že by od nich kúpil marihuanu alebo si ju inak zadovážil. V konaní nebol produkovaný žiaden dôkaz, ktorým by bolo preukázané, že marihuanu odoberal, túto si zadovážil, obchodoval s ňou, či takú činnosť sprostredkoval. Takéto jeho konanie nevyplýva ani z prepisov hovorov. Obžalovaný ďalej namietal aj postup prvostupňového súdu, ktorým došlo k úprave skutkovej vety oproti obžalobe. Takýto postup podľa jeho názoru predstavuje porušenie ustanovenia § 278 Tr. por. Ide o neprípustný zásah do totožnosti skutku. Navyše trestný čin, ktorý mal spáchať nie je v skutkovej vete rozsudku vymedzený v súlade s kritériami podľa § 163 ods. 3 Tr. por. V závere namietal aj porušenie zásad pre ukládanie trestov podľa § 34 a § 51 Tr. zák. Záver prvostupňového súdu o tom, že priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. v jeho prospech bol omyl, nie je správny. Práve naopak, súd mal povinnosť na túto poľahčujúcu okolnosť obligatórne prihliadať. Predchádzajúce odsúdenie páchatel'a samo osebe nebráni priznaniu tejto poľahčujúcej okolnosti, najmä pokiaľ sa týka menej závažného trestného činu a páchatel' sa po odsúdení primerane dlhú dobu správal riadne a preukázal tak nápravu. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal na tú skutočnosť, že bol obcou v ktorej žije hodnotený kladne, a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Prvostupňový súd rovnako zmätočne odôvodnil prečo mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody. Poukázal na novelu Trestného zákona účinnú od 1.8.2013, ktorou došlo k zníženiu dolnej hranice trestnej sadzby pri drogových trestných činoch zo štyroch na tri roky s cieľom umožniť súdu ukladať podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom namiesto nepodmienečného trestu u páchatel'ov, ktorí nie sú dílermi drog, ale výhradne ich užívateľmi. Využitie takéhoto postupu zvyšuje možnosť pôsobiť v rámci skúšobnej doby vhodnými prostriedkami na túto špecifickú kategóriu páchatel'ov prostredníctvom výkonu probácie, resp. uložením ďalších povinností a obmedzení, ktoré môžu viesť k účinnej náprave páchatel'a vo vzťahu k zneužívaniu návykových látok. V jeho prípade prvostupňový súd opomenul základné zásady pre ukládanie trestov. Opomenul skutočnosť, že nepodmienečný trest odňatia slobody je považovaný za trest „ultima ratio“, teda predstavuje poslednú

krajnú možnosť, kedy majú byť prednostne vyčerpané iné trestnoprávne možnosti sankcionovania. Navyše, prvostupňový súd za rovnakých okolností uložil obžalovanému B. trest odňatia slobody s podmieneným odklad jeho výkonu s určením probačného dohľadu, a to i napriek tomu, že obžalovaný B. prechovával väčšie množstvo marihuany ako on. Prvostupňový súd pritom odlišný prístup ukladania trestu, za použitia rovnakých zákonných ustanovení, vôbec neodôvodnil. Ďalej uviedol, že trvá na svojich námietkach pokiaľ ide o preukázanie viny zo spáchania zločinu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., no pokiaľ by sa aj odvolací súd s týmito námietkami nestotožnil, navrhol, aby mu odvolací súd uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky podmiennečne odložil, a uložil mu probačný dohľad nad jeho správaním so skúšobnou dobou na 5 rokov, prípadne aj ďalšie povinnosti alebo obmedzenia tak, ako v prípade obžalovaného B.. Vzhľadom na uvedené skutočnosti namietal porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces, a správnosť skutkových a právnych záverov prvostupňového súdu. Z jeho záveru vyplýva, že odvolací súd by mal postupovať v súlade so zásadou in dubio pro reo, a preto navrhol, aby bol spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený, pretože skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, nespáchal.

Prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného U. M., čo do výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že u obžalovaného U. M. nenamieta právnu kvalifikáciu konania obžalovaného tak, ako bola ustálená okresným súdom, avšak namieta úpravu skutku. Podľa odvolateľa všetky dôkazy zabezpečené proti obžalovanému U. M. boli zabezpečené zákonným spôsobom, a to na základe príslušných príkazov. Trest, ktorý mu bol uložený úplne na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, vzhľadom na spôsob, charakter, čas a spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného považuje za veľmi mierny a má za to, že je namieste uloženie prísnejšieho trestu. Zaisťované plastové nádoby vyrobené z potrubia, zjavne slúžili ako tzv. „schránky“ na ukrývanie omamných a psychotropných látok, čo svedčí o jasnej cieľavedomosti a premyslenom konaní, ktoré malo zabrániť, resp. sťažiť odhalenie páchania trestnej činnosti. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti prokurátor navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti predmetný rozsudok zrušil a sám vydal o vine a treste spravodlivé rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný U. M.. Prostredníctvom obhajcu v podstate argumentoval tými istými dôvodmi, ktoré uviedol v odvolaní a navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo dokázané, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, spáchal.

Na verejné zasadnutie konané pred odvolacím súdom sa obžalovaný U. M. neustanovil. Svoju neúčast' ospravedlnil. Žiadal a súhlasil s tým, aby sa verejné zasadnutie dňa 22.10.2014 vykonalo v jeho neprítomnosti. Obžalovaní R. M., U. I., F. M., ich obhajcovia i prokurátor trvali na dôvodoch podaného odvolania i na návrhoch v odvolaní uvedených.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní po zistení, že v predloženej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenými subjektmi, a sú, pokiaľ ide o odvolanie prokurátora a obžalovaných R. M., U. I. a F. M., čiastočne dôvodné.

Primárne je potrebné uviesť, že okresný súd v rámci procesného postupu, ktorý predchádzal vyhlásenému rozsudku postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Rešpektoval zásadu prednostného a urýchleného vybavovania väzobných vecí podľa § 2 ods. 6 Tr. por., zásadu zákonného trestného procesu podľa § 2 ods. 7 Tr. por., zásadu práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., zásadu náležitého zistenia skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. por., zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., a tiež i zásadu kontradiktórnosti konania podľa § 2 ods. 14 Tr. por.. Tiež treba uviesť, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných a prečo nevyhovel ich návrhom na vykonanie ďalších dôkazov. Odôvodnenie rozsudku učinil prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Napriek uvedenému krajský súd na podklade podaných odvolaní po prieskume predloženej veci zistil chyby v napadnutých výrokov rozsudku a tiež porušenie ustanovení Trestného zákona. Uvedené

pochybenia mali za následok uloženie nezákonného a neprimeraného trestu u obžalovaných U. I., F. M. a U. M.. Tieto pochybenia okresného súdu odvolací súd po doplnení dokazovania napravil sám vlastným rozhodnutím. Na tomto mieste považuje krajský súd za potrebné odvolateľov upozorniť, že odvolací súd v opravnom konaní nemá povinnosť reagovať na všetky výhrady odvolateľov a na každú ich námietku, ale iba na také, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, ktoré zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

K odvolaniu obžalovaného R. M., pokiaľ ide o výrok o vine, krajský súd uvádza:

Krajský súd pri nezmenenom skutkovom základe kvalifikoval konanie obžalovaného R. M. ako pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. Teda čiastočne inak ako prvostupňový súd, pretože z právnej kvalifikácie „vypustil“ písm. b) uvedené v § 138 Tr. zák. Podľa okresného súdu sa obžalovaný mal dopustiť konania popísaného vo výrokovej časti rozsudku závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Prvostupňový súd oproti obžalobe upravil dobu páchania trestnej činnosti obžalovaného R. M. na čas „od presne nezistenej doby, najmenej od mesiaca jún 2012 až do 10.5.2013“. Z uvedeného vyplýva, že ide o obdobie 11 mesiacov, t.j. ani nie 1 rok. Na tomto mieste je potrebné zvážiť, či toto obdobie zodpovedá pojmovému znaku - po dlhší čas, tak ako upravuje ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. Krajský súd v tejto časti akceptoval odvolacie námietky obžalovaného a opierajúc sa o judikát Najvyššieho súdu SR Tpj 32/2011 uzatvára, že toto obdobie nepresahujúce 1 rok nemôže byť považované za závažnejší spôsob konania v dôsledku páchania trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b) Tr. zák., pretože neprekračuje obvyklú dobu páchania trestného činu osobou závislou. Sám obžalovaný uviedol, že je užívateľom drogy a znaleckým skúmaním sa nepodarilo vyvrátiť ani potvrdiť jeho závislosť od marihuany. V takomto prípade odvolací súd uvedené vyhodnotil v prospech obžalovaného R. M. a upravil právnu kvalifikáciu jeho konania tak, aby zodpovedala stavu veci a zákonu.

Výhrady obžalovaného týkajúce sa jeho tvrdenia, že z vykonaného dokazovania nevyplýva ani jeden priamy dôkaz, že by marihuanu predával a tiež jeho tvrdenie, že nebol produkovaný ani jeden dôkaz o existencii tzv. mŕtvych schránok, krajský súd neakceptoval. Tu krajský súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia na č.l. 33 a nasl., kde prvostupňový súd veľmi podrobne a zrozumiteľne poukázal na celý rad priamych a nepriamych dôkazov, ktoré obžalovaného z účasti na skutku usvedčujú. Námietky obžalovaného, že jeho konanie nemalo byť posúdené ako čin spáchaný na viacerých osobách (nemala byť použitá kvalifikácia podľa odseku 2 písm. c/ § 172 Tr. zák. s ohľadom na § 138 písm. j/ Tr. zák.) si krajský súd neosvojil. Záver prvostupňového súdu, že obžalovaný R. M. si zadovážil a prechovával omamné a psychotropné látky v rozsahu prevyšujúcom desaťnásobok obvykle jednorázovej dávky na použitie pre osobnú potrebu zodpovedá dôkaznej situácii, pričom predaj a ďalšia distribúcia týchto látok bola bez pochybností preukázaná nielen výpoveďami spoluobžalovaných U. I. a U. M., ale tiež výpoveďou odsúdeného U. B. a svedkýň R. M. a Y. X.. Títo priamo potvrdili, že obžalovaný marihuanu predával, minimálne ju pre nich zabezpečoval. Existencia tzv. mŕtvych schránok bola bez pochybností preukázaná dôkazmi, na ktoré poukázal okresný súd vo svojom rozhodnutí na č.l. 34 a nasl. Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namietal porušenie procesných ustanovení pri vykonaní domovej prehliadky v obytnej lodi hauseboat pri Oravskej priehrade, krajský súd porušenie zákonných podmienok vykonania domovej prehliadky uvedených v § 99 a § 100 Tr. por. nezistil.

Krajský súd po preskúmaní predloženej veci, pokiaľ ide o vinu obžalovaného R. M., dospel k záveru, že sila usvedčujúcich dôkazov tvorená výpoveďami spoluobžalovaných U. I., U. M. i odsúdeného U. B., svedkýň R. M. a Y. X., a tiež prepismi telefonických hovorov, zaistenou drogou pri osobnej prehliadke a prehliadke iných priestorov a znaleckými posudkami, či už k určeniu množstva kvality a hodnoty drogy, ale aj k osobe obžalovaného vytvára takú reťaz usvedčujúcich dôkazov, z ktorých vyplýva jednoznačný a presvedčivý záver, že obžalovaný R. M. sa dopustil konania tak, ako je toto popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku a toto zodpovedá § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák.

K odvolaniu obžalovaného U. I., pokiaľ ide o výrok o vine:

Obžalovaný U. I. v písomných dôvodoch odvolania predovšetkým namietal porušenie procesných ustanovení Trestného poriadku. Tvrdil, že bolo porušené jeho právo na obhajobu, najmä nerešpektovaním ustanovenia § 258 Tr. por. a tiež § 122 ods. 2, 3 Tr. por.. Krajský súd na podklade tejto námietky odvolateľa preskúmal jej opodstatnenosť a zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 11.3.2013 (č.l. 567 a nasl.) zistil, že výsluch obžalovaného U. Fabika na hlavnom pojednávaní bol vykonaný spôsobom, ktorý ustanovuje Trestný poriadok. Ak obžalovaný tým, že mu predsedníčka senátu nedovolila prečítať písomne pripravenú výpoveď, subjektívne pociťoval ukrátenie na svojich právach, potom takto ním vnímané obmedzené právo na obhajobu bolo konvalidované tým, že mu bolo umožnené prečítať písomne pripravenú záverečnú reč na hlavnom pojednávaní dňa 24.6.2014. Obžalovaný na verejnom zasadnutí pred krajským súdom uviedol, že táto záverečná reč bola totožná s jeho písomne pripravenou výpoveďou, ktorú chcel prečítať na hlavnom pojednávaní dňa 11.3.2013.

Podľa odvolateľa jeho právo na obhajobu bolo porušené i tým, že na hlavnom pojednávaní dňa 19.6.2013 bola napriek jeho nesúhlasu prečítaná výpoveď svedka R. P.. Obžalovaný argumentoval tým, že na čítanie zápisnice o výsluchu tohto svedka z prípravného konania neboli splnené podmienky, pretože mu nebolo umožnené pri výsluchu svedkovi klásť otázky. Tvrdil, že takýto dôkaz je nepoužiteľný pretože výpoveď svedka bola vykonaná v rozpore so zásadou kontradiktórnosti.

Krajský súd sa s týmito odvolacími argumentmi obžalovaného nestotožnil. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 19.6.2014 je zistiteľné, že výpoveď svedka R. P. bola na hlavnom pojednávaní prečítaná postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. por., v zmysle ktorého obžalovaný môže uplatňovať svoje práva sám alebo prostredníctvom obhajcu. Podľa § 44 ods. 2 Tr. por. obhajca je oprávnený už v prípravnom konaní robiť v mene obvineného návrhy, podávať v jeho mene žiadosti o opravné prostriedky, nazerať do spisov a zúčastniť sa podľa ustanovení tohto zákona v konaní pred súdom úkonov, ktorých má právo zúčastniť sa obvinený a vo vyšetrovaní alebo v skrátanom vyšetrovaní úkonov podľa § 213 ods. 2 až 4 Tr. por.

Podľa § 213 ods. 1 Tr. por. policajt môže povoliť účasť obvineného na vyšetrovacích úkonoch a umožniť mu klásť vypočúvaným svedkom otázky. Postupuje tak najmä vtedy, ak obvinený nemá obhajcu a úkon spočíva vo výsluchu svedka, pri ktorom je dôvodný predpoklad, že ho nebude možné vykonať v konaní pred súdom, iba ak by zabezpečovanie jeho prítomnosti alebo jeho prítomnosť mohli ohroziť vykonanie tohto úkonu. Odsek 2 citovaného právneho ustanovenia upravuje právo obhajcu zúčastniť sa úkonov od vzniesenia obvinenia a vlastne vymedzuje len právo obhajcu v tejto fáze konania a nie aj obvineného.

Podľa § 213 ods. 3 Tr. por. ak obhajca oznámi policajtovi, že sa chce zúčastniť vyšetrovacieho úkonu podľa odseku 2, policajt je povinný včas mu oznámiť čas, miesto konania úkonu a druh úkonu, okrem prípadu, keď vykonanie úkonu nemožno odložiť a vyrozumieť obhajcu nemožno zabezpečiť. O tomto postupe policajt vyhotoví záznam, ktorý založí do spisu.

Podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. zápisnica o výpovedi spoluobžalovaného alebo svedka sa prečíta na návrh prokurátora alebo obžalovaného aj vtedy, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona a taká osoba zomrela alebo sa stala nezvestnou pre dlhodobý pobyt v cudzine alebo na neznámom mieste nedosiahnuteľnou. V takomto prípade možno výpoveď svedka na hlavnom pojednávaní prečítať len vtedy, ak bol o úkone riadne upovedomený obvinený a ak má obhajcu, jeho obhajca. Z uvedeného vyplýva, že v prípade ak má obvinený obhajcu, postačí ak vyšetrovateľ o vykonaní úkonov upovedomí len obhajcu a nie aj obvineného.

Podľa článku 50 ods. 3 Ústavy SR obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby, aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu. Z takéhoto znenia ústavy jednoznačne vyplýva, že ak má obvinený obhajcu, obhajuje sa jeho prostredníctvom. Potom výsluch svedka R. P. v prípravnom konaní bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim zákonu za účasti obhajcu obžalovaného a boli splnené všetky podmienky uvedené v § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. na prečítanie výpovede tohto svedka. Právo obžalovaného na obhajobu porušené nebolo.

Obžalovaný U. I. v rámci obhajobných tvrdení namietal i zákonnosť odposluchov, na ktoré prvostupňový súd poukazoval ako na dôkaz, ktorý ho mal usvedčovať. Tvrdil, že odposluchy boli síce vykonané podľa ustanovení Trestného poriadku, avšak v spojení s § 58 ods. 5 až ods. 7 a § 63 ods. 6 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách. Práve o týchto ústavných súd na neverejnom zasadnutí

pléna dňa 23.4.2014 rozhodol o pozastavení ich účinnosti. V súvislosti s týmto obhajobným prednesom obžalovaného, krajský súd uvádza, že nezistil nezákonnosť získania odposluchov telefonických hovorov, a navyše konštatuje, že tento dôkaz nepovažuje za jediný usvedčujúci dôkaz obžalovaného, ale len za istý podklad dokreslujúci pravdivosť výpovede svedkov.

Okrem uvedeného obžalovaný v odvolaní tvrdil, že rozhodnutie okresného súdu o jeho vine je predčasné, nesprávne a nespravodlivé, nakoľko je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Z trestnej činnosti v takom rozsahu ako bola podaná obžaloba sa necíti byť vinným. Marihuanu nakupoval, ale len pre svoju potrebu. Znalecký posudok z oblasti toxikománie potvrdil, že je užívateľom marihuany. Jeho závislosť na užívaní drogy nebola znalcom ani potvrdená, ani vyvrátená a z toho dôvodu nebolo možné určiť stupeň závislosti. Práve posúdenie tejto skutočnosti okresný súd opomenul pri hodnotení kvalifikačného znaku podľa § 138 písm. b) Tr. zák., t.j. že konania sa dopustil „po dlhší čas“. Okrem toho doba páchania trestného činu z vykonaných dôkazov bola sporná.

Krajský súd v súvislosti s týmito odvolacími argumentmi obžalovaného uvádza, že tieto akceptoval a s týmito sa stotožnil. Tieto vyhodnotil v prospech obžalovaného, a rovnako ako u obžalovaného R. M. s poukazom na obdobie 11 mesiacov uzavrel, že toto obdobie nepresahujúce 1 rok nemôže byť považované za závažnejší spôsob konania, pretože neprekračuje obvyklú dobu páchania trestného činu osobou závislou. Potom v prospech obžalovaného U. I. upravil právnu kvalifikáciu jeho konania tak, aby zodpovedala stavu veci a zákonu. Naproti tomu odvolacie námietky obžalovaného, že jeho konanie nemalo byť posúdené ako čin spáchaný na viacerých osobách (nemala byť použitá kvalifikácia aj podľa odseku 2 písm. c/ § 172 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák.), krajský súd neakceptoval. Ak tvrdil, že výpoveď svedkyne R. M. a Y. X. je nejasná, nelogická, nezrozumiteľná, nepresvedčivá a nevierhodná, krajský súd si takéto hodnotenie výpovede svedkýň, ktoré ho z účasti na konaní usvedčujú, neosvojil. Obžalovaný rovnako spochybnil i výpoveď svedka U. X., E. B. a G. X.. Tvrdenie obžalovaného, že tieto výpovede sú inými dôkazmi spochybniteľné a jasne vyvrátené, neobstojí. V tejto súvislosti krajský súd upozorňuje odvolateľa, že vo výpovedi svedka sú dôležité len tie skutočnosti, ktoré majú dôkazný význam, nie závery a úsudky svedka. Hodnovernosť svedka sa neoveruje niekoľkokrát opakovaním jeho výpovede, ale vysvetlením a odstránením všetkých nejasností, ktoré sa môžu vo výpovediach vyskytnúť. Podozrenie z možnosti nepravdivej svedeckej výpovede prichádza do úvahy najmä vtedy, ak sa zistí motív a príčina, ktoré by svedka mohli viesť k nepravdivej výpovedi. Svedkyňa Y. X. bez zmeny oproti výpovedi z prípravného konania na hlavnom pojednávaní uviedla, že od obžalovaného kupovala marihuanu a platila mu 10,- Eur za 1 gram. Uvedené množstvo kupovala raz, niekedy aj dvakrát za týždeň. Rovnako vypovedala aj R. M. a U. X.. G. X. vo výpovedi popísal akým spôsobom sa kontaktoval s obžalovaným, popísal stretnutie s ním a uviedol i to, že za gram marihuany zaplatil 10,- Eur. Ani krajský súd nemal pochybnosti o pravdivosti výpovede týchto svedkov. Tieto výpovede do seba zapadali a v podstatnom sa zhodovali. Navyše pokiaľ ide o spôsob komunikácie s obžalovaným, cenu marihuany, za ktorú ju obžalovaný predával, výpovede svedkov korešpondovali s obsahom záznamov získaných monitorovaním telefónneho čísla, ktoré nepopierateľne obžalovaný U. I. používal. Z vykonaných odposluchov tiež vyplynulo, že obžalovaný U. I. bol v intenzívnom kontakte s obžalovaným R. M., ktorý mu marihuanu dodával na ďalšiu distribúciu pre koncových užívateľov. Všetky tieto okolnosti prípadu jasne a zrozumiteľne preukazujú, že obžalovaný U. I. spáchal stíhaný trestný čin na viacerých osobách a dopustil sa konania tak, ako je popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku. Toto konanie zodpovedá právnej kvalifikácii podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák.

K odvolaniu obžalovanej F. M., pokiaľ ide o výrok o vine:

Obžalovaná F. M. okrem iného v odvolaní namietala, že jej konanie nemalo byť posúdené ako čin spáchaný na viacerých osobách, a teda že nemala byť použitá kvalifikácia aj podľa odseku 2 písm. c) § 172 Tr. zák. s ohľadom na § 138 písm. j) Tr. zák.

Trestný čin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi je spáchaný závažnejším spôsobom podľa § 138 písm. j) Tr. zák. ak bol spáchaný na viacerých osobách. Viacerými osobami sa rozumejú najmenej tri osoby - § 127 ods. 12 Tr. zák. Svoju obhajobu založila na tvrdení, že svedkovia U. V., G. L. a L. X. sú nedôveryhodní a každý z nich je aktívnym užívateľom marihuany. Svedok U. V. je i užívateľom tvrdých omamných a psychotropných látok a požívateľom alkoholických nápojov. Dokonca svedok L. X. už pri výpovedi v

prípravnom konaní bol pod vplyvom omamných a psychotropných látok, z dôvodu ktorého bolo nutné jeho výpoveď opakovať. Namietala aj záver prvostupňového súdu o tom, že z účasti na skutku ju usvedčujú i prepisy telekomunikačnej prevádzky. S argumentmi obžalovanej sa krajský súd čiastočne stotožnil, najmä pokiaľ ide o svedka L. X.. Podľa záveru prvostupňového súdu svedok L. X. patril ku koncovým užívateľom marihuany a obžalovaná F. M. mu mala marihuanu predať. Z výpovede tohto svedka však táto skutočnosť nevyplývala. L. X. v procesnom postavení svedka uviedol, že s obžalovanou bol v priateľskom vzťahu. U nej doma príležitostne fajčili marihuanu. Za túto jej nikdy neplatil. Práve s ohľadom na výpoveď tohto svedka krajský súd upravil právnu kvalifikáciu konania obžalovanej tak, že z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne a nesporne bolo preukázané iba to, že obžalovaná F. M. neoprávnene predala, zadovážila a prechovávala po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku, ktoré konanie možno subsumovať len pod ustanovenie odseku 1 § 172 písm. c), d) Tr. zák.. Ostatné odvolacie argumenty na ktoré obžalovaná poukazovala, krajský súd vyhodnotil ako účelové a nenáležité. Tu krajský súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v ktorom okresný súd v časti týkajúcej sa obžalovanej F. M. vyhodnotil obžalovanou namietané dôkazy jasne, zrozumiteľne a krajský súd sa s takýmto vyhodnotením dôkazov bez ďalšieho stotožňuje.

K odvolaniu obžalovaného U. M. a prokurátora, pokiaľ ide o výrok o vine:

Obžalovaný U. M. svoje odvolacie dôvody založil na tvrdení, že žiadna dohoda medzi ním a obžalovaným M. týkajúca sa tzv. mŕtvej schránky, ktorá sa mala nachádzať v motorových vozidlách Honda Civic a Suzuki Vitara, ktorých je majiteľom on, neexistovala. Marihuana nájdená pri prehliadkach týchto vozidiel patrila len M.. On ako majiteľ vozidiel nevedel, čo si obžalovaný M. u neho uschoval. Podľa odvolateľa chýba dôkaz o tejto skutočnosti. Ak na plastovej rúre boli zaistené stopy zhodné s otlakom jeho prsta, túto okolnosť možno vysvetliť tým, že z času na čas niečo potreboval z vozidla, a pri hľadaní vecí prišiel do kontaktu s touto plastovou rúrou. Ďalej dôvodil tým, že v konaní pred prvostupňovým súdom nebol produkovaný žiadny dôkaz, na základe ktorého by bolo preukázané, že marihuanu kupoval, predával, resp. s ňou obchodoval alebo sprostredkoval takúto činnosť. Takéto konanie nevyplýva ani z prepisov hovorov. Podľa odvolateľa prokurátor neunesol dôkazné bremeno a na hlavnom pojednávaní neboli produkované také dôkazy, na základe ktorých by bolo možné jeho konanie kvalifikovať ako zločin podľa § 172 Tr. zák.

S takýmito odvolacími argumentmi obžalovaného sa krajský súd nestotožnil a považuje ich za účelové, so snahou obžalovaného zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Objektívne bolo preukázané, že pri prehliadke osobného motorového vozidla Suzuki Vitara bola zaistená plastová nádoba vyrobená z potrubia s obsahom sušenej zelenej rastlinnej hmoty o hmotnosti 33,58 g v predloženej stave, po dosušení hmotnosti 30,29 g, ktoré množstvo zodpovedá 60 obvykle jednorázovým dávkam zakázaných látok, ktorých hodnota je 600,- Eur. Na tejto plastovej nádobe bola zviditeľnená daktyloskopická stopa, ktorá po vyhodnotení bola zhodná s kontrolným odtlačkom ľavého palca obžalovaného U. M.. Okrem toho v predmetnom vozidle v batožinovom priestore bola zaistená plastová rúra, v ktorej sa okrem iného nachádzalo vrečko so zvyškami suchého rastlinného materiálu o hmotnosti 4,94 g, ktoré množstvo zodpovedalo 10 obvykle jednorázovým dávkam zakázaných látok, a vrečko so zvyškami suchého rastlinného materiálu o hmotnosti 8,78 g, ktoré zodpovedalo 17 obvykle jednorázovým dávkam zakázaných látok cannabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné. Je nespochybniteľné, že uvedené osobné motorové vozidlo Suzuki Vitara patrilo obžalovanému U. M.. Tiež je nespochybniteľné, že uvedené množstvo, zodpovedajúce 87 obvykle jednorázovým dávkam konopy - marihuany, obžalovaný v tomto vozidle neoprávnene prechovával. Zjavne toto množstvo prevyšovalo najviac desaťnásobok obvykle jednorázovej dávky a zjavne toto množstvo bolo určené na iné neoprávnené zaobchádzanie. Obhajobné tvrdenia obžalovaného uvedené v odvolaní a tiež jeho vysvetlenie týkajúce sa nájdeného odtlačku prsta na plastovej rúre s marihuanou, je neuveriteľné. Rovnako je neuveriteľné i to, že nevedel čo si obžalovaný M. v jeho aute uschoval. Argument obžalovaného, že neexistuje dôkaz, ktorý by preukazoval dohodu medzi ním a obžalovaným M. o existencii tzv. mŕtvej schránky v jeho motorovom vozidle Suzuki Vitara, neobstojí. Už samotná skutočnosť, že iná osoba, ako vlastník motorového vozidla, si v tomto uschováva plastovú nádobu so zakázanými látkami svedčí o tom, že bez vedomia a súhlasu majiteľa motorového vozidla, tak urobiť nemohla. Obžalovaný U. M. musel vedieť o existencii tejto tzv. mŕtvej schránky a rovnako musel vedieť i o tom, čo sa v plastovej nádobe nachádzalo. Tento záver je podporený a preukázaný telefonickým hovorom zo dňa 24.4.2013 a rovnako i ďalšími zaznamenanými telefonickými hovorami, na ktoré prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia na č.l. 43 poukázal. Rovnako ako súd prvého stupňa ani krajský súd nemal žiadne pochybnosti o účasti

obžalovaného U. M. na súdnej trestnej činnosti. Jeho konanie zodpovedá právnej kvalifikácii podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. Odvolacie námietky obžalovaného, s poukazom na predchádzajúce, považoval krajský súd za nedôvodné.

Pokiaľ prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného U. M., čo do výroku o vine, pričom nenamietal právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, avšak namietal úpravu skutku, krajský súd po prieskume predloženej veci nezistil dôvodnosť odvolania prokurátora v tejto časti. Úpravu skutkovej vety oproti obžalobe odôvodnil prvostupňový súd na čl. 32 napadnutého rozsudku a krajský súd si tento právny záver okresného súdu v celom rozsahu osvojil ako správny, a preto neprijal argumenty prokurátora v podanom odvolaní.

K odvolaniu obžalovaných R. M., U. I., F. M., U. M. a prokurátora, proti výroku o treste krajský súd uvádza:

Vo všeobecnosti treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných. Generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným, ktoré správanie je nežiaduce a proti čomu je namierený Trestný zákon. Takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov v spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Krajský súd pri preskúmaní predloženej veci zistil, že prvostupňový súd pri ukladaní trestov nepostupoval súladne s citovanými právnymi ustanoveniami a pochybenia, ktorých sa dopustil odvolací súd napravil sám týmto svojim novým rozhodnutím.

Obžalovaný R. M. nesúhlas s uloženým trestom vyjadril tým, že žiadal jeho konanie kvalifikovať len podľa odseku 1 § 172 Tr. zák. a následne žiadal, aby mu bol uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici tohto zákonného ustanovenia s tým, že mu budú uložené ďalšie povinnosti a obmedzenia, ktoré môžu viesť k jeho náprave. Na verejnom zasadnutí doplnil svoje odvolanie tým, že žiadal, aby krajský súd pri ukladaní trestu prihliadol ku všetkým okolnostiam, najmä na tú skutočnosť, že pochádza z dobrého rodinného prostredia, kde má vytvorené všetky podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, krajský súd z odpisu registra trestov zistil, že obžalovaný R. M. doposiaľ súdne trestaný nebol. Bol niekoľkokrát priestupkovo riešený na úseku dopravy. Zo správy ústavu na výkon väzby vyplýva, že počas výkonu väzby bolo u obžalovaného zaznamenané jedno menej závažné porušenie ústavného poriadku riešené formou pohovoru. Prvostupňový súd z takéhoto hodnotenia osoby obžalovaného prijal záver, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, čo vyhodnotil u neho ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. Na spáchanie priestupkov v doprave neprihliadal a krajský súd v dôsledku absencie odvolania prokurátora tak učiniť nemohol (zákaz zmeny k horšiemu). Následne krajský súd pri ukladaní trestu prevzal pomer

poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak, ako ich určil prvostupňový súd, a obžalovanému bez zmeny výmery trestu odňatia slobody oproti trestu, ktorý bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa rozhodol, že účel trestu s prihliadnutím na jeho závažnosť bude u obžalovaného naplnený trestom odňatia slobody vo výmere 10 rokov, teda na spodnej hranici zákonného ustanovenia § 172 ods. 2 Tr. zák. Obžalovaný si takto uložený trest vykoná v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Pri zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody krajský súd využil ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého súd môže zaradiť páchateľa aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchateľa za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zaradiť páchateľa aj vtedy, ak bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný trestný čin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchateľa, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie alebo páchateľa obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov. Odvolací súd má za to, že u obžalovaného R. M. boli splnené podmienky pre postup podľa § 48 ods. 4 Tr. zák., a preto ho na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd obžalovanému R. M. uložil tiež postupom podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák., § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. ochranný dohľad na 1 rok. Uloženie tohto ochranného opatrenia je nevyhnutné na dovŕšenie nápravy obžalovaného a na rozdiel od prvostupňového súdu ochranný dohľad kratšieho trvania považuje odvolací súd za postačujúci. Krajský súd vyjadruje presvedčenie, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený na spodnej hranici trestnej sadzby spolu s uložením ochranného dohľadu, je postačujúci na to, aby splnil svoj účel ako z hľadiska generálnej, tak i individuálnej prevencie trestu a je tiež dostatočným i na to, aby spoločnosť prijala takýto trest z hľadiska istého zadostučinenia a morálneho odsúdenia páchateľa.

S ohľadom na uvedené krajský súd uzatvára, že odvolacie výhrady obžalovaného R. M. týkajúce sa výroku o treste boli čiastočne dôvodné.

Obžalovaný U. I. v odvolaní tvrdil, že trest, ktorý mu bol uložený napadnutým rozsudkom považuje za nespravodlivý, neprimerane prísny a uložený na podklade nesprávne zisteného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Prvostupňovému súdu vytýkal, že nebola u neho zohľadnená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. d) Tr. zák., teda vek blízky veku mladistvému. Podľa odvolateľa Trestný zákon jednoznačne definuje pojem osoba vo veku blízkom veku mladistvých a v zmysle uvedeného ide o osobu, ktorá dovŕšila 18. rok svojho veku a neprekročila 21 rokov svojho veku. Túto poľahčujúcu okolnosť je nutné zo zákona priznať, a priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti nezávisí od úvahy súdu. Okrem toho navrhol, aby súd neprihliadal na predchádzajúce jeho odsúdenie, a to najmä s prihliadnutím na povahu tohto odsúdenia i na tú skutočnosť, že škodu, ktorú spôsobil trestným činom riadne nahradil. Žiadal, aby bolo zohľadnené i to, že pred vzatím do väzby pracoval v Bratislave, kde mal aj prechodný pobyt. Predtým pracoval v Španielsku, kde žije jeho matka a kde sa chce aj on vrátiť a viesť riadny život. Navrhol, aby v prípade, že odvolací súd nebude akceptovať jeho odvolacie výhrady týkajúce sa výroku o vine, aby jeho konanie bolo kvalifikované len podľa odseku 1 § 172 Tr. zák. a následne, aby mu bol uložený trest v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia.

V súvislosti s odvolaním obžalovaného je potrebné uviesť, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. pri prevahe jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a úprave dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov.

Krajský súd rozhodol rozdielne vo výroku o treste odňatia slobody, keď obžalovanému U. I. uložil miernejší trest odňatia slobody, a to trest na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 10 rokov. V odpise registra trestov má obžalovaný 3 záznamy. Rozhodnutím zo dňa 30.5.2008 pod sp. zn. Pv 440/08 bolo trestné stíhanie proti nemu podmienenčne zastavené prokurátorom Okresnej prokuratúry Námestovo. V skúšobnej dobe sa osvedčil. Išlo o majetkovú trestnú činnosť. Z ďalšieho záznamu zo dňa 14.4.2009 je zistiteľné, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo pod sp. zn. 6T/6/2009 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s určením skúšobnej doby do 14.10.2010. V skúšobnej dobe sa osvedčil. A naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 25.1.2013, sp.zn. 4T/6/2012 právoplatne uznaný vinným z prečinu podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest

odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s určením skúšobnej doby do 25.7.2015. V mieste bydliska nie je bližšie hodnotený. Zo správy ústavu na výkon väzby vyplýva, že väzbu vykonáva v štandardnom režime. Počas výkonu väzby bol dvakrát disciplinárne potrestaný, naposledy dňa 25.9.2013. Odvtedy dodržiava ústavný poriadok.

Z uvedeného je nepochybné a jednoznačné, že obžalovaný U. sa teraz súdeného skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. U obžalovaného ide o všeobecnú recidívu. S odvolacími argumentmi obžalovaného, aby súd na toto odsúdenie neprihliadal a nehodnotil ho ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. sa krajský súd nestotožnil. Predchádzajúci trest bol obžalovanému podmiennečne odložený a určená skúšobná doba, počas ktorej mal obžalovaný preukázať spôsobom života, že výkon trestu u neho nie je potrebný. Ukázalo sa, že hrozba výkonu trestu obžalovanému nezabránila v páchaní teraz súdnej trestnej činnosti. Krajský súd uzatvára, že v tejto časti bolo odvolanie obžalovaného nedôvodné. Naproti tomu krajský súd prihliadol na vek obžalovaného a pri ukladaní trestu v prospech obžalovaného použil ustanovenie § 36 písm. d) Tr. zák. Za situácie, keď bola určená rovnováha poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pri ukladaní trestu pri aplikácii ustanovenia § 172 ods. 2 Tr. zák. považoval odvolací súd trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov za trest, ktorým bude naplnený účel trestu ako z hľadiska generálnej, tak i individuálnej prevencie.

Pri zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody postupoval odvolací súd v zmysle ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák.. Po zvážení všetkých okolností prípadu prihliadajúc i na mieru narušenia obžalovaného a posúdenie možnosti jeho nápravy zaradil ho na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Z dôvodu spoľahlivého splnenia účelu trestného konania, ktoré má prispieť tak k náprave obžalovaného, ako aj k účinnej ochrane spoločnosti, krajský súd postupom podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák., § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad na 18 mesiacov. I na tomto mieste vyslovuje krajský súd presvedčenie, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený na spodnej hranici trestnej sadzby spolu s ochranným opatrením sú dostatočné na to, aby si obžalovaný uvedomil nesprávnosť svojho konania a po vykonaní trestu viedol riadny život.

S ohľadom na uvedené krajský súd uzatvára, že odvolacie námietky obžalovaného týkajúce sa výroku o treste boli čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o obžalovanú F. M., krajský súd, v súvislosti s právnu kvalifikáciou jej konania, rozhodol inak ako súd prvého stupňa. Po čiastočnej úprave skutku v prospech obžalovanej a po zmene právnej kvalifikácie jej konania podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. mal odvolací súd možnosť obžalovanej uložiť trest odňatia slobody v sadzbe od 3 rokov do 10 rokov.

Z dôkazov týkajúcich sa osoby obžalovanej, najmä z odpisu registra trestov je zistiteľné, že obžalovaná doposiaľ súdne trestaná nebola. Nemá záznam ani v odpise registra priestupkov. Zo správy ústavu na výkon väzby vyplýva, že počas výkonu väzby boli u nej zaznamenané porušenia ústavného poriadku. Od posledného potrestania, t.j. od dňa 27.12.2013 sa jej správanie zlepšilo. Všetky tieto zistené skutočnosti zakladali u obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. Odvolateľka poukazovala i na tú skutočnosť, že pochádza z prostredia, ktoré bolo problémové najmä pre rozvod jej rodičov, vyrastala bez otca a teraz súdnej trestnej činnosti sa dopustila v mladom veku. Tvrdila, že k trestnej činnosti sa v podstate priznala, i keď nie v takom rozsahu, ako jej kládla za vinu obžaloba. Svoje konanie ľutovala, prehodnotila svoje priority a prejavila ľútosť i nad tým, do akej situácie dostala seba i vlastnú rodinu. Krajský súd za takejto situácie pri zohľadnení jednej poľahčujúcej okolnosti a nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti považoval na prevýchovu obžalovanej za postačujúci trest uložený na spodnej hranici trestnej sadzby zákonného ustanovenia § 172 ods. 1 Tr. zák. Pri určovaní druhu trestu a výmery, krajský súd prihliadal na spôsob spáchania súdeného trestného činu, na jeho následok, pohnútku, zistenú poľahčujúcu okolnosť a najmä na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosť jej nápravy a dospel k záveru, že takto uložený trest splní svoj účel tak z hľadiska generálnej, ako i individuálnej prevencie a je dostatočným i na to, aby ostatných odradil od páchania trestnej činnosti. V tejto súvislosti krajský súd vyslovuje presvedčenie, že obžalovaná sa v budúcnosti obdobného konania nedopustí a prognóza jej prevýchovy je pozitívna aj s ohľadom na to, že postupom podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bolo jej uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Rozhodujúcou skutočnosťou pre zaradenie obžalovanej na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia bola tá skutočnosť, že obžalovaná v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

S ohľadom na uvedené krajský súd uzatvára, že odvolanie obžalovanej F. M. bolo dôvodné.

Pokiaľ ide o obžalovaného U. M., krajský súd sa stotožnil s odvolacími argumentmi prokurátora a trest mu sprísnil. Prokurátor v súvislosti s účasťou obžalovaného na konaní považoval trest, ktorý mu bol uložený okresným súdom za veľmi mierny. Súdu prvého stupňa vytýkal, že pri výmere trestu nezohľadnil spôsob, charakter, čas a spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného. Poukázal na zaistené plastové nádoby vyrobené z potrubia, ktoré zjavne slúžili ako tzv. „schránky“ na ukryvanie omamných a psychotropných látok, čo svedčí o cieľavedomosti a premyslenom konaní obžalovaného, ktoré malo zabrániť, resp. sťažiť odhalenie páchania trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného treba uviesť, že z odpisu registra trestov je zistiteľné, že má v odpise 2 záznamy. V prvom prípade mu rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 23.7.2008 pod sp. zn. 4T/102/08 bol uložený peňažný trest, ktorý dňa 11.8.2008 zaplatil. Druhý záznam je zo dňa 19.2.2009, kedy rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/266/2008 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s určením skúšobnej doby do 19.2.2011. V skúšobnej dobe podmienene odsúdenia sa osvedčil. V oboch prípadoch sa teda na neho hľadí akoby odsúdený nebol. Potom chýbajú formálne náležitosti recidívy a nemôže ísť o priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania, okrem iného, tvrdil, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu porušil ustanovenie § 34 a § 51 Tr. zák. Nestotožnil sa s názorom prvostupňového súdu, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. v jeho prospech bol omyl. Podľa odvolateľa práve naopak, súd mal povinnosť na túto poľahčujúcu okolnosť obligatórne prihliadať. Dôvodil tým, že predchádzajúce odsúdenie samo osebe nebráni priznaniu tejto poľahčujúcej okolnosti, najmä pokiaľ sa týka menej závažného trestného činu, a páchatel sa po odsúdení primerane dlhú dobu správal riadne a preukázal tak nápravu.

Tu krajský súd reaguje na výhrady odvolateľa a zásadne sa s ním nestotožňuje. V zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Riadny život vedie len ten, kto plní základné povinnosti občana tak v súkromnom živote, ako aj voči spoločnosti. Riadny život nemožno stotožňovať len s netrestanosťou. To, že na obžalovaného sa hľadí ako by odsúdený nebol, automaticky neznamená, že viedol riadny život. Dňa 10.5.2011 okresný súd vyslovil, že sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia osvedčil. Teraz súdenú trestnú činnosť začal páchať od presne nezistenej doby roku 2012, najmenej však od mesiaca jún 2012. Navyše neušlo pozornosti krajskému súdu, že bol niekoľkokrát priestupkovo riešený na úseku dopravných priestupkov. Z uvedeného v žiadnom prípade nemožno vysloviť záver, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, a v žiadnom prípade nie je možné takýto spôsob života obžalovaného vyhodnotiť ako okolnosť, ktorá by mu poľahčovala v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. Ak obžalovaný v odvolaní tvrdí, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu porušil ustanovenie § 34 Tr. zák. a § 51 Tr. zák., krajský súd sa s ním stotožňuje, avšak s výhradou, že tieto ustanovenia boli porušené v jeho prospech. Pochybenie prvostupňového súdu, keď pri ukladaní trestu obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., krajský súd napravil na základe odvolania prokurátora týmto svojim novým rozhodnutím a uzatvára, že u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. Za daného dôkazného stavu bolo potrebné vyhodnotiť účasť obžalovaného na konaní popísanom vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Keďže v predmetnej veci išlo o účasť viacerých páchatelov, bolo potrebné výmeru trestu u nich odstupňovať tak, aby uložený trest nebol iba zákonný, ale i spravodlivý. Krajský súd mal možnosť pri použití právnej kvalifikácii konania obžalovaného podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. uložiť mu trest v rozpätí od 3 rokov do 10 rokov. Majúc na zreteli základné zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zák., uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri spodnej hranici uvedeného zákonného ustanovenia a má za to, že trest odňatia slobody vo výmere 4 a pol roka naplní jeho účel. Obžalovaný U. M. v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním teraz súdeného trestného činu nebol vo výkone trestu, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, a preto krajský súd postupom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Keďže odvolanie obžalovaného U. M. nebolo dôvodné, krajský súd ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Na základe týchto skutočností, potom krajský súd ako súd odvolací rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.